ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004 *2009*

Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων

2007/2145(INI)

1.9.2008

ΣΧΕΔΙΟ ΕΚΘΕΣΗΣ

σχετικά με την κατάσταση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, 2004-2007
(2007/2145(INI))

Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων

Εισηγητής: Giusto Catania

PR_INI

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ 3

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την κατάσταση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, 2004-2007
(2007/2145(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

– έχοντας υπόψη τον από 7 Δεκεμβρίου 2000 Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής "ο Χάρτης"), έτσι όπως εγκρίθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2007,

– έχοντας υπόψη τους στόχους που θέτουν τα άρθρα 6 και 7 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), να καταστεί δηλ. η Ένωση μια ζώνη ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, και να τεθούν σε εφαρμογή οι αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου,

– έχοντας υπόψη τις καινοτομίες επί των οποίων οι κυβερνήσεις των κρατών μελών συμφώνησαν στις 13 Δεκεμβρίου 2007 υπογράφοντας τη Συνθήκη της Λισαβόνας και στην πρώτη σειρά των οποίων καινοτομιών βρίσκονται ο νομικώς δεσμευτικός χαρακτήρας του Χάρτη και η υποχρέωση ένταξης στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Προάσπισης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών,

– έχοντας υπόψη την από 29 Ιουνίου 2000 Οδηγία 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής[1] και την από 27 Νοεμβρίου 2000 Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου περί διαμόρφωσης ενός γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία[2],

– έχοντας υπόψη τον από 15 Φεβρουαρίου 2007 Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 168/2007 του Συμβουλίου για την ίδρυση Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης [3] (εφεξής "ο Οργανισμός"),

– έχοντας υπόψη τις εκθέσεις του Οργανισμού και του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου των Φαινομένων Ρατσισμού και Ξενοφοβίας, καθώς και τις εκθέσεις των ενδιαφερομένων Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων (ΜΚΟ),

– έχοντας υπόψη τις αποφάσεις του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων,

– έχοντας υπόψη τις ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την κατάσταση στο πεδίο των θεμελιωδών δικαιωμάτων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που καταρτίζονται από το δίκτυο ανεξάρτητων εμπειρογνωμόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

[1] ΕΕ L 180 της 19.7.2000, σελ. 22.
[2] ΕΕ L 303 της 2.12.2000, σελ. 16.
[3] ΕΕ L 53 της 22.2.2007, σελ. 1.

– έχοντας υπόψη τις εκθέσεις των οργάνων του Συμβουλίου της Ευρώπης, και ειδικότερα τις περί της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εκθέσεις της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης και του Ύπατου Αρμοστή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα,

– έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του για τα θεμελιώδη δικαιώματα και για τα ανθρώπινα δικαιώματα,

– έχοντας υπόψη τη σειρά των δημοσίων συνεδριάσεων και των ανταλλαγών απόψεων που η κοινοβουλευτική Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων οργάνωσε εν όψει του παρόντος ψηφίσματος, ειδικότερα στις 8 Οκτωβρίου 2007 με τους δικαστές των συνταγματικών και των ανώτατων δικαστηρίων, και στις 19 Μαΐου 2008 με τον Επίτροπο του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα,

– έχοντας υπόψη το άρθρο 45 του Κανονισμού του,

– έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Πολιτισμού και Παιδείας (A6-0000/2008),

Α. λαμβάνοντας υπόψη ότι το άρθρο 6 της Συνθήκης της ΕΕ θεμελιώνει την Ευρωπαϊκή Ένωση σε μια κοινότητα αξιών και στο σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, έτσι όπως αυτά κατοχυρώνονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Προάσπισης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών κι έτσι όπως απορρέουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών,

Β. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ως εκπρόσωπος άμεσα εκλεγμένος των πολιτών της Ένωσης, πιστεύει στην προεξέχουσα ευθύνη του για την έμπρακτη εφαρμογή αυτών των αρχών, ιδίως λόγω του ότι υπό την παρούσα μορφή των Συνθηκών το ατομικό δικαίωμα προσφυγής ενώπιον των κοινοτικών δικαιοδοτικών οργάνων παραμένει πολύ περιορισμένο,

Γ. εκτιμώντας ότι η θέσπιση μιας διαδικασίας ελέγχου της συμβατότητας των νομοθετικών προτάσεων με τον Χάρτη είναι μια από τις αναγκαίες συνέπειες της έγκρισης του εν λόγω Χάρτη στις 7 Δεκεμβρίου 2000, όπως αναγνώρισε και η Επιτροπή εκδίδοντας τις σχετικές διατάξεις το 2001 και όπως και αυτό το ίδιο το Κοινοβούλιο υπενθύμισε με το από 15 Μαρτίου 2007 ψήφισμά του σχετικά με το σεβασμό του Χάρτη στις νομοθετικές προτάσεις της Επιτροπής: μεθοδολογία για έναν συστηματικό και αυστηρό έλεγχο,

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας που έχει υποβληθεί προς επικύρωση κάνει ρητή μνεία στον Χάρτη και του αποδίδει την ίδια νομική αξία με τις Συνθήκες,

Ε. εκτιμώντας ότι, σε περίπτωση που ο Χάρτης ενσωματωθεί στο πρωτογενές δίκαιο της Ένωσης, τα δικαιώματα που αυτός ορίζει θα αποκτήσουν δεσμευτική ισχύ μέσω του παράγωγου δικαίου που θα τα θέσει σε εφαρμογή,

ΣΤ. εκτιμώντας ότι ο Χάρτης, ανεξάρτητα από το νομικό του καθεστώς, έγινε με την πάροδο των ετών πηγή έμπνευσης για τη νομολογία των ευρωπαϊκών δικαιοδοτικών

οργάνων, όπως π.χ. του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και πολλών συνταγματικών δικαστηρίων,

Z. εκτιμώντας ότι ένας πραγματικός "πολιτισμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων" στην Ένωση απαιτεί την ανάπτυξη ενός συνολικού συστήματος ελέγχου αυτών των δικαιωμάτων, που να περικλείει το Συμβούλιο και τις αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο της διακυβερνητικής συνεργασίας, δεδομένου ότι προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων δεν σημαίνει μόνο τυπικό σεβασμό των κανόνων, αλλά κυρίως ενεργό προαγωγή τους και επέμβαση σε περιπτώσεις παραβίασης ή μη ικανοποιητικών μέτρων εκ μέρους των κρατών μελών,

Εισαγωγή

1. εκτιμά ότι η αποτελεσματική προστασία και η προαγωγή των θεμελιωδών δικαιωμάτων αποτελεί το θεμέλιο της δημοκρατίας στην Ευρώπη και βασική προϋπόθεση για την εδραίωση του Ευρωπαϊκού Χώρου Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης,

2. θεωρεί λυπηρό το ότι τα κράτη μέλη συνεχίζουν να απορρίπτουν τον σε ευρωπαϊκό επίπεδο έλεγχο των πολιτικών τους και των πρακτικών τους σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και προσπαθούν να περιορίσουν την προστασία αυτών των δικαιωμάτων σε ένα καθαρά εσωτερικό πλαίσιο, πράγμα που ζημιώνει τον ενεργό ρόλο που η Ευρωπαϊκή Ένωση παίζει στον κόσμο ως υπερασπιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και υποσκάπτει την αξιοπιστία της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ στον τομέα της προάσπισης των θεμελιωδών δικαιωμάτων·

3. υπενθυμίζει ότι, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 2 της Συνθήκης της ΕΕ, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο προόρισται να επιβάλλει το σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, έτσι όπως αυτά απορρέουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών και από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Προάσπισης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, αλλά και από άλλα κείμενα του διεθνούς δικαίου·

4. τονίζει ότι, αν και οι κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών μπορούν να χρησιμοποιούνται ως πηγή έμπνευσης από το Δικαστήριο για την έκδοση της νομολογίας του σε θέματα θεμελιωδών δικαιωμάτων, πάντως τα κράτη μέλη δεν μπορούν να προβάλλουν το επιχείρημα ότι ο Χάρτης προσφέρει χαμηλότερο επίπεδο προστασίας για ορισμένα δικαιώματα από ό,τι οι εγγυήσεις των δικών τους συνταγμάτων και να κατεβάζουν το επίπεδο αυτών των εγγυήσεων·

5. επικροτεί το άρθρο 53 του Χάρτη, που επιτρέπει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο να εμβαθύνει τη νομολογία του στο θέμα των θεμελιωδών δικαιωμάτων δίνοντας σε αυτά τα τελευταία μια νομική βάση, πράγμα ουσιώδες υπό την προοπτική της ανάπτυξης του ευρωπαϊκού δικαίου·

Γενικές συστάσεις

6. θεωρεί ότι η εφαρμογή των θεμελιωδών δικαιωμάτων πρέπει να αποτελεί σκοπό για

όλες τις ευρωπαϊκές πολιτικές· εκτιμά ότι, προς το σκοπό αυτό, τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να τα προάγουν και να τα προστατεύουν ενεργά και να τα συνεκτιμούν πλήρως κατά την κατάρτιση και την έγκριση των νομοθετικών πράξεων·

7. επικροτεί τη δημιουργία του Οργανισμού, που αποτελεί ένα πρώτο βήμα προς την εκπλήρωση των αιτημάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί δημιουργίας ενός ενοποιημένου κανονιστικού και θεσμικού πλαισίου που θα καταστήσει ενεργό τον Χάρτη και θα διασφαλίσει την αντιστοιχία με το σύστημα που έχει δημιουργήσει η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Προάσπισης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών· υπενθυμίζει πάντως ότι η ετήσια συνολική έκθεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα την οποία συνέτασσε το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Ανεξάρτητων Εμπειρογνωμόνων για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και η οποία εκδιδόταν μέχρι το 2005, εξέταζε την εφαρμογή του συνόλου των ανεγνωρισμένων από τον Χάρτη δικαιωμάτων σε καθένα από τα κράτη μέλη, και επομένως ανησυχεί μήπως η περιορισμένη εντολή του Οργανισμού και η διάλυση του Δικτύου αποκλείσουν από το πεδίο της συστηματικής διερεύνησης μια ολόκληρη σειρά σημαντικών τομέων της πολιτικής επί θεμάτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ευρώπη, και ειδικότερα τις αντιτρομοκρατικές πολιτικές, την κακομεταχείριση και τη χρήση της βίας από την αστυνομία, το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, τη βία κατά των γυναικών και τη λαθρεμπορία ανθρώπινων πλασμάτων·

8. τονίζει, σε ό,τι αφορά την περιορισμένη εντολή του Οργανισμού, ότι τα ζητήματα τα σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν μπορούν να υποδιαιρούνται με τεχνητό τρόπο σε τομείς υπαγόμενους στον πρώτο, τον δεύτερο ή τον τρίτο πυλώνα, έτσι όπως τα κράτη μέλη τους επέλεξαν για να καθορίσουν το πεδίο αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι τα θεμελιώδη δικαιώματα συγκροτούν ένα αδιαίρετο σύνολο και είναι αλληλεξαρτημένα· εκτιμά ότι είναι επομένως αναγκαίο, η Επιτροπή και το Συμβούλιο, σε συνεργασία με τον Οργανισμό, να διαμορφώσουν πρώτα μια συνολική εικόνα των προβλημάτων στο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εντός των κρατών μελών, πέρα από το αυστηρά ευρωπαϊκό πλαίσιο και χωρίς να περιοριστούν στα θέματα επικαιρότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτε στα δικά της ιδιαίτερα νομικά και πολιτικά κείμενα, αλλά εντοπίζοντας τα μόνιμα αλλά και επίκαιρα προβλήματα στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εντός των κρατών μελών και λαμβάνοντας υπόψη όλους τους υφιστάμενους σε διεθνές και σε ευρωπαϊκό επίπεδο μηχανισμούς·

9. ζητεί από την Επιτροπή και από το Συμβούλιο να χρησιμοποιήσουν τις πληροφορίες που υπάρχουν χάρη στην εποπτεία που ασκούν εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο Οργανισμός, το Συμβούλιο της Ευρώπης, τα ελεγκτικά όργανα του ΟΗΕ, τα εθνικά ιδρύματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και οι ΜΚΟ, και να τις αξιοποιήσουν με την εκτέλεση διορθωτικών ενεργειών ή με τη δημιουργία ενός προληπτικού νομικού πλαισίου·

10. επιφυλάσσεται του δικαιώματος να εποπτεύει το έργο του Οργανισμού εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να εξετάζει όσα ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν υπάγονται στην αρμοδιότητα του Οργανισμού, ζητεί δε από την Επιτροπή να πράξει το ίδιο δυνάμει του ρόλου της ως θεματοφύλακα των Συνθηκών·

11. ζητεί από το Συμβούλιο να ενσωματώσει στις μελλοντικές Ετήσιες Εκθέσεις του για τα

ανθρώπινα δικαιώματα στον κόσμο μια ανάλυση της κατάστασης τόσο στον κόσμο όσο και σε καθένα από τα κράτη μέλη· εκτιμά ότι αυτή η κοινή ανάλυση θα προβάλλει την ισοδύναμη δέσμευση της Ένωσης υπέρ της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τόσο εντός όσο και εκτός των συνόρων της, ώστε να αποφεύγεται η ετεροβαρής αντιμετώπιση ανάλογα με την περίπτωση (οι "διπλές προδιαγραφές")·

12. ζητεί από τα κράτη μέλη να λάβουν μέτρα για να προσφέρουν σε όσα εθνικά ιδρύματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχουν συσταθεί στο πλαίσιο των "βασικών αρχών των Παρισίων" του ΟΗΕ, ένα καθεστώς ανεξαρτησίας έναντι της εκτελεστικής εξουσίας, και επαρκείς οικονομικούς πόρους, συνεκτιμώντας ιδιαίτερα το ότι ένα από τα καθήκοντα αυτών των οργάνων είναι να επιθεωρούν τις πολιτικές σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων προκειμένου να προλαμβάνουν τις παραλείψεις και να προτείνουν βελτιώσεις, με δεδομένο το ότι η αποτελεσματικότητα μετριέται πρώτα-πρώτα μέσω της πρόληψης και όχι μόνο μέσω της επίλυσης των προβλημάτων·

13. καλεί το Συμβούλιο να μετατρέψει την ειδική (ad hoc) ομάδα εργασίας του για τα θεμελιώδη δικαιώματα και την ιθαγένεια σε μόνιμη ομάδα εργασίας, που θα λειτουργεί παράλληλα με την Ομάδα Εργασίας για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (COHOM), και ζητεί από την Επιτροπή να αναθέσει το χαρτοφυλάκιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών σε έναν μόνο Επίτροπο·

14. υπενθυμίζει ότι είναι βασικό από πολιτική άποψη το να ενσωματωθεί η έννοια της προαγωγής των θεμελιωδών δικαιωμάτων στους προς επίτευξη στόχους, στο πλαίσιο κάθε απλοποίησης ή αναδιοργάνωσης του κοινοτικού κεκτημένου· ζητεί, κάθε νέα πολιτική, νομοθετική πρόταση και πρόγραμμα να συνοδεύεται από μια μελέτη επιπτώσεων ως προς το σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, αυτή δε η εκτίμηση να αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της αιτιολόγησης της πρότασης·

15. ζητεί από τις Προεδρίες του Συμβουλίου να οργανώσουν το Φόρο των ΜΚΟ των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατά τέτοιο τρόπο που η κοινωνία των πολιτών και τα ευρωπαϊκά όργανα να μπορούν να διεξάγουν εκτενείς συζητήσεις επί του θέματος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα κράτη μέλη· τονίζει ότι το Φόρο αυτό πρέπει να είναι ανοικτό σε μια όσο το δυνατόν ευρύτερη συμμετοχή·

Συνεργασία με το Συμβούλιο της Ευρώπης και άλλα διεθνή όργανα και οργανισμούς με αρμοδιότητα στην προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων

16. χαίρει με την προοπτική της ένταξης της Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, έστω κι αν αυτή η ένταξη δεν θα φέρει θεμελιώδεις αλλαγές, δεδομένου ότι "όταν ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θίγονται ζητήματα σχετικά με τα δικαιώματα και τις ελευθερίες που έχουν εγγραφεί στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η εν λόγω σύμβαση έχει (ήδη) γίνει αποδεκτή σε πραγματικό υλικό επίπεδο στην έννομη τάξη της Ένωσης"[1]·

[1] Συμβούλιο της Ευρώπης – Ευρωπαϊκή Ένωση: "Η ίδια φιλοδοξία για την ευρωπαϊκή ήπειρο" Έκθεση του Jean-Claude Juncker, 11 Απριλίου 2006, σελ. 4.

17. υπενθυμίζει το μείζονα ρόλο των οργάνων και των μηχανισμών ελέγχου του Συμβουλίου της Ευρώπης σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και των διαφόρων άλλων Συμβάσεών του· ζητεί από τα όργανα της ΕΕ και από τον Οργανισμό να στηριχθούν στην εμπειρία αυτή , και να λάβουν υπόψη τους αυτούς τους μηχανισμούς, για να τους συμπεριλάβουν στις εν δικτύω διαδικασίες λειτουργίας και να κάνουν χρήση των προδιαγραφών που έχει αναπτύξει το Συμβούλιο της Ευρώπης και των άλλων χειροπιαστών αποτελεσμάτων του έργου του· ζητεί να αξιοποιηθούν όλες οι δυνατότητες που διανοίγονται με το Μνημόνιο Συμφωνίας Συμβουλίου της Ευρώπης και Ευρωπαϊκής Ένωσης·

18. ζητεί την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων οργάνων και οργανισμών που έχουν αρμοδιότητα στην προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε διεθνές επίπεδο·

19. τονίζει για άλλη μια φορά ότι είναι πολύ σημαντικό για την αξιοπιστία της Ευρωπαϊκής Ένωσης παγκοσμίως να μην εφαρμόζει "διπλές προδιαγραφές" στην εξωτερική αφενός και στην εσωτερική αφετέρου πολιτική της·

20. εκτιμά πως ακόμη κι αν η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν συμμετέχει αυτόνομα ως Ένωση, από τη στιγμή που όλα τα κράτη μέλη της έχουν ενταχθεί σε συμβάσεις ή άλλα διεθνή νομικά κείμενα για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, δημιουργείται γι΄αυτήν η υποχρέωση να σέβεται τις διατάξεις τους και, εάν χρειαστεί, να ακολουθεί τις συστάσεις που διατυπώνουν τα όργανα που δημιουργήθηκαν βάσει αυτών των κειμένων, εφόσον το δίκαιο της Ένωσης δεν προσφέρει ισοδύναμη ή υψηλότερη προστασία· εύχεται, να υιοθετήσει και το Δικαστήριο μια τέτοια αντίληψη μέσω της νομολογίας του·

21. συνιστά στην Ευρωπαϊκή Ένωση να συνάψει συμφωνίες συνεργασίας με τα διεθνή όργανα και οργανισμούς με αρμοδιότητα στην προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, και ειδικότερα με το Γραφείο του Ύπατου Αρμοστή του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, και με τα άλλα όργανα του εν λόγω οργανισμού, που παίζουν κάποιο ρόλο σε αυτό τον τομέα, καθώς και με το Γραφείο των Διεθνών Θεσμών και των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και με τον Ύπατο Αρμοστή για τις Εθνικές Μειονότητες του Οργανισμού Ασφάλειας και Συνεργασίας στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ)·

Ανθρώπινα Δικαιώματα και ασφάλεια

22. τονίζει την ανάγκη που υπάρχει να αξιολογούνται και να γίνονται πλήρως σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ατομικές ελευθερίες στο βαθμό που αυξάνονται οι αρμοδιότητες της Ένωσης· θεωρεί επομένως ότι οι δυο στόχοι: ο σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων και η μέριμνα για τη συλλογική ασφάλεια, είναι συμβατοί μεταξύ τους, κι ότι με τις κατάλληλες πολιτικές μπορούμε να αποφύγουμε το να καταστεί οποιαδήποτε κατασταλτική τακτική κίνδυνος για τις ατομικές ελευθερίες·

23. υπενθυμίζει με θέρμη το δικαίωμα κάθε συλλαμβανόμενου ατόμου να έχει όλες τις δικαστικές εγγυήσεις και, εάν χρειαστεί, τη βοήθεια της διπλωματικής αντιπροσωπείας της χώρας του, καθώς και τις υπηρεσίες ενός ανεξάρτητου διερμηνέα·

24. ανησυχεί από το γεγονός ότι η διεθνής συνεργασία στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας οδήγησε συχνά σε μείωση του επιπέδου προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, και θεωρεί ότι η ΕΕ οφείλει να ενεργεί αποφασιστικότερα σε διεθνές επίπεδο προκειμένου να προάγει μια αληθινή στρατηγική θεμελιωμένη στον πλήρη σεβασμό των διεθνών προδιαγραφών και υποχρεώσεων στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· εκτιμά πως μια τέτοια στρατηγική πρέπει να συνυπολογίζει την ανάγκη αποτελεσματικού δικαστικού ελέγχου των υπηρεσιών πληροφοριών, ώστε οι πληροφορίες που αποσπώνται με χρήση βασανιστηρίων ή μέσω κακομεταχείρισης ή κάτω από άλλες συνθήκες μη ανταποκρινόμενες στις διεθνείς προδιαγραφές περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων, να μη χρησιμοποιούνται ως αποδεικτικά στοιχεία στο πλαίσιο των δικαστικών διαδικασιών, μη εξαιρουμένης της φάσης των ανακρίσεων·

25. ζητεί από τα όργανα της ΕΕ και από τα κράτη μέλη να θέσουν σε εφαρμογή τις συστάσεις που περιέχονται στο από 14 Φεβρουαρίου 2007 ψήφισμά του σχετικά με την εικαζόμενη χρήση ευρωπαϊκών χωρών από τη CIA (Central Intelligence Agency - αμερικανική κεντρική υπηρεσία πληροφοριών) για τη μεταφορά και την παράνομη κράτηση αιχμαλώτων[1], συστάσεις που αποσκοπούν στο να διευκρινισθεί ο ρόλος των κρατών μελών στην παράνομη τακτική της έκτακτης παράδοσης κρατουμένων·

Διακρίσεις

Γενικά

26. τονίζει τη διαφορά ανάμεσα στην προστασία των μειονοτήτων και στις πολιτικές κατά των διακρίσεων· θεωρεί ότι η ισότητα ευκαιριών συνιστά θεμελιώδες δικαίωμα κάθε ατόμου, και όχι προνόμιο, και όχι μόνο για τους πολίτες ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους· εκτιμά συνεπώς ότι κάθε μορφή διακρίσεων πρέπει να καταπολεμηθεί με ίση ένταση·

27. ζητεί από τα κράτη μέλη και από την Επιτροπή να ανταποκριθούν πλήρως στις συστάσεις του Οργανισμού, όπως διατυπώνονται στο κεφάλαιο 7 της πρώτης ετήσιας έκθεσής του[2]·

28. διαπιστώνει με ανησυχία την μη ικανοποιητική πορεία εφαρμογής των πολιτικών κατά των διακρίσεων και υποστηρίζει επ΄αυτού τις εκτιμήσεις της Ετήσιας Έκθεσης 2008 του Οργανισμού· καλεί όσα κράτη μέλη δεν το έχουν ακόμη κάνει μέχρι σήμερα, να θέσουν σε έμπρακτη εφαρμογή αυτές τις πολιτικές, και ειδικότερα την Οδηγία 2000/43/ΕΚ και την Οδηγία 2000/78/ΕΚ, και υπενθυμίζει ότι οι οδηγίες αυτές καθορίζουν τις ελάχιστες προδιαγραφές και θα πρέπει επομένως να αποτελέσουν το θεμέλιο επί της οποίας θα οικοδομηθεί μια ολοκληρωμένη πολιτική κατά των διακρίσεων·

29. ζητεί από όσα κράτη μέλη δεν το έχουν ακόμη κάνει, να επικυρώσουν το Πρωτόκολλο

[1] ΕΕ C 287 E της 29.11.2007, σελ. 309
[2] Ετήσια Έκθεση 2008 του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, 24 Ιουνίου 2008

αριθ. 12[1] της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, δεδομένου ότι αυτό επιβάλλει γενική απαγόρευση κάθε διάκρισης, εγγυώμενο ότι κανένα άτομο δεν θα υποστεί διακρίσεις για οποιαδήποτε αιτία από καμία δημόσια αρχή· στα ισχύοντα νομικά κείμενα τόσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και του Συμβουλίου της Ευρώπης, μια τέτοια διάταξη προς το παρόν απουσιάζει·

30. καλεί την Επιτροπή να συνεχίσει τις εργασίες της εν όψει της υποβολής μιας νομοθετικής πρότασης-πακέτο, που θα περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την μέχρι τώρα αναβαλλόμενη πρόταση περί επέκτασης του πεδίου της Οδηγίας 2000/43/ΕΚ σε όλες τις άλλες μορφές διακρίσεων, ώστε να τεθεί έτσι σε εφαρμογή το άρθρο 21 του Χάρτη, που προσφέρει ένα ευρύτερο περιθώριο ελιγμών από ό,τι το άρθρο 13 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δεδομένου ότι μνημονεύει συμπληρωματικές περιπτώσεις διακρίσεων: το χρώμα, η κοινωνική προέλευση, τα γενετικά χαρακτηριστικά, η γλώσσα, οι πολιτικές ή άλλες πεποιθήσεις, η ιδιότητα του μέλους μιας μειονότητας, η ιδιοκτησία ή η γέννηση· τονίζει για άλλη μια φορά ότι η προτιμησιακή αντιμετώπιση σε νομοθετικό επίπεδο ορισμένων μορφών διακρίσεων έχει ως αποτέλεσμα την καθιέρωση ενός είδους ιεραρχίας μεταξύ αυτών των διαφόρων μορφών, πράγμα που δεν πρέπει να συμβαίνει·

31. καλεί την Επιτροπή να επιτρέψει στον Οργανισμό να συμμετέχει στην κοινοτική νομοθετική διαδικασία κατά των διακρίσεων, ώστε να μπορέσει να παίξει ένα σημαντικό ρόλο προσφέροντας μια τακτική πηγή επίκαιρων και προχωρημένων πληροφοριών, αναγκαίων για τη σύνταξη συμπληρωματικών νομοθετικών κειμένων και ζητώντας τη γνώμη του ήδη από την προπαρασκευαστική φάση της σύνταξης νομοθετικών σχεδίων·

32. καλεί το Συμβούλιο να προβεί σε κάθε ενέργεια προκειμένου να καταλήξει σε συμφωνία επί της πρότασης της Επιτροπής για μια απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου[2]· υπενθυμίζει την από 14 Νοεμβρίου 2007[3] γνωμοδότησή του, που ήταν υπέρ της πρότασης· ζητεί από την Επιτροπή να προτείνει, μετά από συνεννόηση με τον Οργανισμό, μια παρόμοια νομοθετική πράξη για την καταπολέμηση της ομοφυλοφοβίας·

33. ανησυχεί με το χαμηλό επίπεδο των γνώσεων στα κράτη μέλη σχετικά με την νομοθεσία κατά των διακρίσεων και ζητεί από την Επιτροπή και από τα κράτη μέλη να διπλασιάσουν τις προσπάθειές τους για να βελτιώσουν αυτό το επίπεδο· τονίζει ταυτόχρονα ότι μια νομοθεσία είναι αποτελεσματική μόνο όταν οι πολίτες έχουν εύκολη πρόσβαση στα δικαιοδοτικά όργανα, αφού το σύστημα προστασίας που προβλέπεται από τις οδηγίες κατά των διακρίσεων εξαρτάται από τις ενέργειες στις οποίες προβαίνουν τα θύματα με δική τους πρωτοβουλία·

34. εκτιμά ότι, πέρα από τα νομοθετικά κείμενα και τις δυνατότητες προσφυγής, ο αγώνας

[1] Πρωτόκολλο αριθ. 12 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, υπογραφέν στις 4 Νοεμβρίου 2000.
[2] (11522/2007 - C6-0246/2007 - 2001/0270(CNS))
[3] A6-0444/2007

κατά των διακρίσεων πρέπει αναγκαστικά να στηριχθεί στην παιδεία, στην προαγωγή των βέλτιστων πρακτικών, και στις ενημερωτικές εκστρατείες που απευθύνονται στο ευρύ κοινό και στις περιοχές ή τους τομείς όπου σημειώνονται αυτές οι διακρίσεις· ζητεί από τις εθνικές και τοπικές δημόσιες αρχές να κάνουν χρήση του εκπαιδευτικού υλικού που δημιούργησαν ο Οργανισμός και το Συμβούλιο της Ευρώπης, όταν ξεκινούν δράσεις διαπαιδαγώγησης ή δράσεις για την προβολή της πολιτικής κατά των διακρίσεων·

35. τονίζει ότι η έννοια του θετικού μέτρου, που συνιστά αναγνώριση του ότι σε ορισμένες περιπτώσεις για την αποτελεσματική καταπολέμηση των διακρίσεων απαιτείται η ενεργός παρέμβαση των αρχών προκειμένου να αποκατασταθεί μια ισορροπία που έχει διαταραχθεί σοβαρά, δεν μπορεί να περιορίζεται στην έννοια της ποσόστωσης· τονίζει ότι τέτοιου είδους δράσεις μπορούν στην πράξη να λαμβάνουν τις πιο διαφορετικές μορφές, όπως την υποχρεωτική πραγματοποίηση συνεντεύξεων πριν από την πρόσληψη, την προτεραιότητα πρόσβασης σε επιμορφωτικά προγράμματα που οδηγούν σε θέσεις εργασίας σε κάποιον τομέα όπου ορισμένες κοινότητες υποεκπροσωπούνται, την κατά προτεραιότητα παροχή πληροφοριών σε ορισμένες κοινότητες σχετικά με τις προσφορές εργασίας, και την συνεκτίμηση της επαγγελματικής εμπειρίας περισσότερο, αντί αποκλειστικά των επαγγελματικών προσόντων·

36. εκτιμά ότι η συγκέντρωση δεδομένων για την κατάσταση των μειονοτήτων και των μειονεκτικών πληθυσμιακών ομάδων είναι σημαντική, όπως τονίζουν οι διαδοχικές εκθέσεις του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου των Φαινομένων Ρατσισμού και Ξενοφοβίας και του Οργανισμού· ζητεί από τα κράτη μέλη να δημοσιοποιούν τις λεπτομερείς στατιστικές για τα ρατσιστικά εγκλήματα και να διενεργούν έρευνες για το κάθε έγκλημα και/ή τα θύματα, κατά τρόπο που να επιτρέπει τη συγκέντρωση ποσοτικών και συγκρίσιμων δεδομένων σχετικά με τα θύματα αυτών των εγκλημάτων·

Μειονότητες

37. διαπιστώνει ότι οι πρόσφατες διευρύνσεις της ΕΕ πρόσθεσαν κάπου εκατό μειονοτικές πληθυσμιακές ομάδες στις πενήντα περίπου που ήδη υπήρχαν στην Ευρώπη των 15 και τονίζει πως λόγω του μικρού ποσοστού μεταναστών, προσφύγων και αλλοδαπών μονίμων κατοίκων προερχόμενων από τρίτες χώρες, και λόγω της παρουσίας αυτοχθόνων ("παραδοσιακών") μειονοτήτων, πιο ορατών στα ανατολικοευρωπαϊκά και κεντροευρωπαϊκά κράτη μέλη, οι πολιτικές μετανάστευσης και ένταξης ήταν διαχωρισμένες από τις πολιτικές που αφορούσαν τις μειονότητες·

38. τονίζει ότι στην κοινοτική πολιτική δεν υπάρχει κοινό κριτήριο για τα δικαιώματα των εθνικών μειονοτήτων κι ότι επίσης δεν υπάρχει κοινός ευρωπαϊκός ορισμός της ιδιότητας του μέλους μιας εθνικής μειονότητας· συνιστά να καταρτισθεί αυτός ο ορισμός σε ευρωπαϊκό επίπεδο βάσει της Σύστασης 1201 του Συμβουλίου της Ευρώπης (1998)·

39. εκτιμά ότι οι απάτριδες, που διαμένουν μονίμως στα κράτη μέλη, αποτελούν ειδική περίπτωση εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι κάποια κράτη μέλη προβάλλουν απέναντί τους αδικαιολόγητες ή μη απολύτως αναγκαίες απαιτήσεις, πράγμα που συνιστά διάκριση σε σχέση με τους πολίτες της πλειοψηφίας· ζητεί

επομένως από όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να επικυρώσουν τις συμβάσεις του ΟΗΕ τις σχετικές με το καθεστώς του ανιθαγενούς και τη μείωση των περιπτώσεων ανιθαγένειας· ζητεί από τα κράτη μέλη που απέκτησαν ή ανέκτησαν εθνική κυριαρχία τη δεκαετία του 90, να επιφυλάσσουν σε όλα τα άτομα που διέμεναν στην επικράτειά τους πριν από την ημερομηνία αυτή την ίδια μεταχείριση με εκείνη που επιφυλάσσουν στις πληθυσμιακές ομάδες της πλειοψηφίας και τα καλεί να επιδιώκουν συστηματικά την ανεύρεση δίκαιων λύσεων, θεμελιωμένων στις συστάσεις των διεθνών οργανισμών, για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν όλα τα άτομα που είναι θύματα μεροληπτικής μεταχείρισης·

Οι Ρομ

40. εκτιμά ότι η κοινότητα των Ρομ χρειάζεται ειδική προστασία, δεδομένου ότι μετά τη διεύρυνση της Ένωσης έγινε μια από τις μεγαλύτερες μειονότητες στην ΕΕ· τονίζει ότι ιστορικά η κοινότητα αυτή περιθωριοποιήθηκε και παρεμποδίστηκε να αναπτυχθεί σε ορισμένους βασικούς τομείς, λόγω των διακρίσεων και των αποκλεισμών που ίσχυαν σε βάρος της και που οξύνθηκαν όλο και περισσότερο·

41. εκτιμά ότι ο κοινωνικός αποκλεισμός και οι διακρίσεις σε βάρος των κοινοτήτων των Ρομ είναι διαπιστωμένο γεγονός παρά τους νομικούς, πολιτικούς και οικονομικούς μηχανισμούς που δημιουργήθηκαν σε ευρωπαϊκό επίπεδο με σκοπό την καταπολέμησή τους· διαπιστώνει ότι οι διάσπαρτες και ασυντόνιστες προσπάθειες της Ένωσης και των κρατών μελών δεν απέφεραν διαρθρωτικές και μόνιμες βελτιώσεις στην κατάσταση των Ρομ, ιδίως στους ζωτικούς τομείς όπως είναι η πρόσβαση στην εκπαίδευση, στη στέγαση και στην απασχόληση, μια αποτυχία που έχει πλέον αναγνωριστεί δημοσίως·

42. θεωρεί λυπηρή την απουσία μιας συνολικής και ολοκληρωμένης ευρωπαϊκής πολιτικής ειδικά για τις διακρίσεις σε βάρος των Ρομ, ώστε να αντιμετωπισθούν τα κυριότερα προβλήματα που αυτοί συναντούν, όπως αυτά τα προβλήματα έχουν καταγραφεί από ορισμένους μηχανισμούς ελέγχου του βαθμού σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων της προενταξιακής αξιολόγησης που διενήργησε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των εκθέσεων του Οργανισμού· τονίζει ότι αποτελεί συλλογική ευθύνη της Ένωσης να δώσει μια απάντηση σε αυτά τα προβλήματα, που συνιστούν ένα από τα ευρύτερα και πιο πολύπλοκα ζητήματα στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και ότι πρέπει η Ένωση να ασχοληθεί με αποφασιστικότητα με αυτό το έργο·

43. τονίζει την ανάγκη μιας σφαιρικής θεώρησης του θέματος της ίσης μεταχείρισης, που να θεμελιώνεται στα ανθρώπινα δικαιώματα και να απηχεί την ευρωπαϊκή διάσταση στο ζήτημα των διακρίσεων έναντι των Ρομ· εκτιμά ότι οποιαδήποτε στρατηγική-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ένταξη των Ρομ θα πρέπει να καλύψει τα ακόλουθα προβλήματα:

– την απομόνωση των Ρομ στο θέμα της πρόσβασης στη στέγαση, τον αποκλεισμό τους από την απασχόληση και από τη δημόσια εκπαίδευση,

– τη συχνή περιφρόνηση των δικαιωμάτων τους από τις δημόσιες αρχές και την

πολιτική υποεκπροσώπησή τους,

– τις εξαιρετικά ανεπαρκείς εγγυήσεις απέναντι στις φυλετικές διακρίσεις σε τοπικό επίπεδο και τα ελάχιστα προσαρμοσμένα προγράμματα ένταξης· τις διακρίσεις στην ιατρική περίθαλψη, συμπεριλαμβανομένης της αναγκαστικής στείρωσης και της απουσίας κατάλληλης πληροφόρησης σχετικά με τον οικογενειακό προγραμματισμό και την πρόσβαση στην αντισύλληψη,

– τις διακρίσεις εκ μέρους της αστυνομίας, ιδίως στις περιπτώσεις (προμελετημένων) πυροβολισμών, πυρκαγιάς, ξυλοδαρμού και άλλων βιαιοπραγιών, που δεν αποτελούν αντικείμενο αμερόληπτων ερευνών και δεν διώκονται, το "φυλετικό φακέλωμα", μεταξύ άλλων με τη δακτυλοσκόπηση και άλλες μορφές φακελώματος, και εκτενείς διακριτικές εξουσίες της αστυνομίας που οδηγούν σε καταχρήσεις εξουσίας χωρίς πειθαρχικές συνέπειες, την ανυπαρξία προγραμμάτων επιμόρφωσης και συνειδητοποίησης σχετικά με την ίση μεταχείριση εκ μέρους της αστυνομίας·

Ισότητα ευκαιριών

44. καλεί τα κράτη μέλη να βελτιώσουν το βαθμό σεβασμού, προστασίας και εφαρμογής των δικαιωμάτων που εξαγγέλλονται στη Σύμβαση του ΟΗΕ για την Εξάλειψη Όλων των Μορφών Διακρίσεων σε Βάρος των Γυναικών, και ζητεί από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να άρουν τις επιφυλάξεις τους και να επικυρώσουν το προαιρετικό Πρωτόκολλο αυτής της Σύμβασης[1]·

45. ζητεί να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην κατάσταση των γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες και στην κατάσταση των μεταναστριών, δεδομένου ότι η δική τους περιθωριοποίηση επιτείνεται από τις πολλαπλές διακρίσεις τόσο εκτός όσο και εντός των κοινοτήτων τους· συνιστά την έγκριση εθνικών ολοκληρωμένων σχεδίων δράσης ώστε να αντιμετωπισθούν αποτελεσματικά οι πολλαπλές διακρίσεις, ιδίως όταν διαφορετικά όργανα ασχολούνται με τα προβλήματα των διακρίσεων σε ένα συγκεκριμένο κράτος·

46. τονίζει ότι η βία την οποία οι γυναίκες υφίστανται λόγω του φύλου τους, και ιδιαίτερα η οικιακή βία, πρέπει να αναγνωριστεί και να καταπολεμηθεί σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, διότι συνιστά μια διαδεδομένη και συχνά υποτιμημένη παραβίαση των δικαιωμάτων των γυναικών, και ζητεί γι΄αυτό το λόγο από τα κράτη μέλη να λάβουν κατάλληλα και αποτελεσματικά μέτρα προκειμένου να εγγυηθούν στις γυναίκες μια ζωή προστατευμένη από κάθε βία, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τη Διακήρυξη για την εξάλειψη της βίας έναντι των γυναικών[2]· καλεί την Επιτροπή να υποβάλει νομοθετική πρόταση για την καταπολέμηση της βίας σε βάρος των γυναικών και για την προστασία των θυμάτων·

47. τονίζει την ανάγκη βελτίωσης του βαθμού συνειδητοποίησης εκ μέρους της κοινής

[1] Προαιρετικό Πρωτόκολλο της Σύμβασης για την Εξάλειψη Κάθε Μορφής Διακρίσεων σε Βάρος των Γυναικών, εγκριθέν στις 15 Οκτωβρίου 1999

[2] Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για την εξάλειψη της βίας έναντι των γυναικών, εγκριθείσα στις 20 Δεκεμβρίου 1993

γνώμης του δικαιώματος στην αναπαραγωγική και σεξουαλική υγεία και καλεί τα κράτη μέλη να διαμορφώσουν την κατάλληλη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση και ενημέρωση, και να δημιουργήσουν υπηρεσίες παροχής εμπιστευτικών συμβουλών, τέλος δε να διευκολύνουν τις μεθόδους αντισύλληψης, για την πρόληψη τόσο κάθε μορφής ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης όσο και των παράνομων και επικίνδυνων εκτρώσεων·

48. τονίζει ότι, αν και έχει σημειωθεί πρόοδος στο θέμα της γυναικείας απασχόλησης και παρά το υψηλό εκπαιδευτικό επίπεδο των γυναικών, αυτές συνεχίζουν να λαμβάνουν χαμηλότερη αμοιβή από τους άνδρες για ίση εργασία και έχουν μικρότερη παρουσία στο επίπεδο όπου λαμβάνονται οι αποφάσεις, ενώ αντιμετωπίζονται με καχυποψία από τους εργοδότες σε ό,τι αφορά την εγκυμοσύνη και τη μητρότητα·

49. ζητεί από τα κράτη μέλη και από τους κοινωνικούς εταίρους να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για την καταπολέμηση της σεξουαλικής και ηθικής παρενόχλησης στο χώρο εργασίας·

50. τονίζει την ανάγκη υποστήριξης των γυναικών στην επαγγελματική τους σταδιοδρομία· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να προαγάγουν ταυτόχρονα τις εξ ημισείας γονικές άδειες και τις άδειες πατρότητας και να ενσωματώσουν στα ταμεία αλληλοβοήθειας το κόστος της μητρότητας και της γονικής άδειας, ώστε οι γυναίκες να πάψουν να αντιπροσωπεύουν ένα ακριβότερο εργατικό δυναμικό από ό,τι οι άνδρες·

51. ζητεί από τα κράτη μέλη να καταπολεμήσουν από κοινού με τους κοινωνικούς εταίρους τις διακρίσεις σε βάρος των εγκύων γυναικών στην αγορά εργασίας και να λάβουν κάθε αναγκαίο μέτρο για να διασφαλίσουν ένα υψηλό επίπεδο προστασίας υπέρ των μητέρων· ζητεί από την Επιτροπή να πραγματοποιήσει μια πιο λεπτομερή εκτίμηση της συμβατότητας των σχετικών εθνικών διατάξεων με το κοινοτικό δίκαιο και, εάν χρειαστεί, να υποβάλει κάθε αναγκαία πρόταση για την αναθεώρηση της κοινοτικής νομοθεσίας·

52. εφιστά την προσοχή ως προς το μεγάλο αριθμό συμβίων (γυναικείου φύλου κυρίως) ανεξάρτητων εργαζομένων (στη γεωργία κυρίως) με αβέβαιο νομικό καθεστώς σε πολλά κράτη μέλη, πράγμα που μπορεί να προκαλέσει ειδικά οικονομικά και νομικά προβλήματα ως προς το δικαίωμα για άδεια μητρότητας και για άδεια ασθενείας, ως προς τη σωρευτική άθροιση συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και ως προς τα δικαιώματα κοινωνικής ασφάλισης, όπως και σε περίπτωση διαζυγίου·

53. τονίζει τη σημασία του να ληφθεί μέριμνα ώστε οι πολίτες τρίτων χωρών που εισέρχονται στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης να έχουν επίγνωση των υφισταμένων νόμων και των κοινωνικών συμβάσεων που ισχύουν στο θέμα της ισότητας των φύλων στην κοινωνία των χωρών που τους φιλοξενούν, ώστε να αποφεύγονται καταστάσεις διακρίσεων απορρέουσες από ελλειπή αντίληψη του νομικού και κοινωνικού πλαισίου·

54. ζητεί από τα κράτη μέλη να απορρίπτουν την επίκληση της παράδοσης, των εθίμων ή οποιουδήποτε άλλου θρησκευτικού λόγου για να δικαιολογηθεί οποιαδήποτε μορφή βίας έναντι των γυναικών ή για να υιοθετηθούν πολιτικές ικανές να θέσουν σε κίνδυνο τη ζωή των γυναικών·

Γενετήσιος προσανατολισμός

55. εκτιμά ότι τα δυσμενή σχόλια που συνιστούν διάκριση σε βάρος των ομοφυλοφίλων και που διατυπώνονται από πολιτικούς ή θρησκευτικούς αρμόδιους, τροφοδοτούν το μίσος και τη βία και ζητεί από τα αντίστοιχα διευθυντικά όργανα να τα καταδικάζουν·

56. χαιρετίζει τη δημοσίευση της πρώτης θεματολογικής έκθεσης του Οργανισμού που εκπονήθηκε μετά από δικό του (του Κοινοβουλίου) αίτημα και που αφορά την "ομοφυλοφοβία και τις διακρίσεις λόγω γενετήσιου προσανατολισμού στα κράτη μέλη"·

57. υπενθυμίζει σε όλα τα κράτη μέλη ότι, δυνάμει της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η ελευθερία του συναθροίζεσθαι μπορεί να ασκείται ακόμη κι αν οι απόψεις εκείνων που ασκούν αυτό το δικαίωμα είναι αντίθετες προς εκείνες της πλειοψηφίας κι ότι κατά συνέπεια η μεροληπτική απαγόρευση των παρελάσεων, όπως και κάθε παράλειψη της υποχρέωσης προσφοράς της κατάλληλης προστασίας σε όσους συμμετέχουν σε αυτές, αντιβαίνει προς τις βασικές αρχές που κατοχυρώνει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων·

58. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις που να διασφαλίζουν ότι τα κράτη μέλη θα εφαρμόζουν την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης για τα ομοφυλόφιλα ζευγάρια, είτε αυτά είναι παντρεμένα είτε διαβιούν υπό καθεστώς καταχωρημένης αστικής εταιρικής σχέσης, ιδίως όταν ασκούν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας τους, όπως αυτό απορρέει από το δίκαιο της ΕΕ·

59. ζητεί από την Επιτροπή να ξεκινήσει μια μελέτη για την κατάσταση των τρανσεξουαλικών ατόμων στα κράτη μέλη και στις υποψήφιες προς ένταξη χώρες, ιδίως σε ό,τι αφορά τους κινδύνους παρενόχλησης και βιαιοπραγίας·

Ξενοφοβία

60. καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή, καθώς και τα διάφορα επίπεδα τοπικών, περιφερειακών και εθνικών αρχών των κρατών μελών, να συντονίσουν τα μέτρα τους για την καταπολέμηση του αντισημιτισμού και των επιθέσεων κατά μειονοτικών ομάδων, συμπεριλαμβανομένων των Ρομ και των πολιτών τρίτων χωρών ευρισκομένων στα κράτη μέλη, ώστε να επιβληθεί ο σεβασμός των αρχών της ανοχής και της ίσης μεταχείρισης και να προαχθεί η κοινωνική, οικονομική και πολιτική ένταξη·

61. καλεί τα κράτη μέλη να διώκουν με αποφασιστικότητα κάθε εκδήλωση μίσους εκφραζόμενη σε ρατσιστικά προγράμματα των μέσων ενημέρωσης και σε άρθρα που διαχέουν την αδιαλλαξία, τα εγκλήματα μίσους κατά των Ρομ, των μεταναστών, των ξένων και των άλλων μειονοτικών ομάδων, ή ακόμη εκφραζόμενη από μουσικά συγκροτήματα και επ΄ευκαιρία νεοναζιστικών συναυλιών που συχνά καταφέρνουν να πραγματοποιούνται δημόσια χωρίς καμία συνέπεια·

Ηλικιωμένοι και άτομα με ειδικές ανάγκες

62. ζητεί από τους κοινωνικούς εταίρους να κάνουν μια μεγάλη προσπάθεια για να καταργηθούν οι διακρίσεις λόγω αναπηρίας ή ηλικίας και να βελτιωθεί ριζικά η πρόσβαση των ηλικιωμένων και των ατόμων με ειδικές ανάγκες στην αγορά εργασίας και στα προγράμματα κατάρτισης·

63. εκτιμά ότι πρέπει να διασφαλιστεί σε όλους όσους χρειάζονται γηριατρική περίθαλψη ή περίθαλψη λόγω ασθένειας ή αναπηρίας η πρόσβαση σε περίθαλψη και θεραπεία υψηλής ποιότητας·

Ένοπλες δυνάμεις

64. υπενθυμίζει ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα δεν σταματούν στην είσοδο των στρατοπέδων και ότι ισχύουν επίσης εξ ολοκλήρου για τους ένστολους πολίτες, δηλ. για το προσωπικό των ενόπλων δυνάμεων·

65. συνιστά σε όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης να διασφαλίσουν στο στρατιωτικό προσωπικό τους το δικαίωμα να ιδρύουν επαγγελματικές ενώσεις, να γίνονται μέλη και να συμμετέχουν ενεργά σε αυτές, καθώς και να κάνουν συλλογικές διαπραγματεύσεις για να υπερασπίζονται τα κοινωνικά τους συμφέροντα·

66. καλεί τα κράτη μέλη να αναγνωρίσουν στο εν ενεργεία στρατιωτικό προσωπικό τους το δικαίωμα υποψηφιότητας σε εκλογές και εγγραφής σε δημοκρατικά πολιτικά κόμματα·

67. συνιστά στα κράτη μέλη να δημιουργήσουν ένα ανεξάρτητο πολιτικό θεσμό, έναν "Συνήγορο" που θα αναλάβει κατά κύριο λόγο τη διασφάλιση του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων στις ένοπλες δυνάμεις·

Μετανάστες και πρόσφυγες

Πρόσβαση στην προστασία

68. είναι συγκλονισμένο από την τραγική μοίρα των ανθρώπων που πεθαίνουν προσπαθώντας να φτάσουν στο ευρωπαϊκό έδαφος, επειδή οι οδοί νόμιμης μετανάστευσης προς την Ευρωπαϊκή Ένωση από τις τρίτες χώρες είναι σχεδόν ανύπαρκτες, με αποτέλεσμα να πέφτουν οι μετανάστες στα χέρια λαθρομεταφορέων ή λαθρεμπόρων και/ή να διακινδυνεύουν τη ζωή τους για να κάνουν το ταξίδι μέχρι την Ευρώπη, και να έχουμε κάθε χρόνο χιλιάδες νεκρούς·

69. ζητεί από την Επιτροπή και από τα κράτη μέλη να θεσπίσουν ρεαλιστικές και μακροπρόθεσμες μεταναστευτικές πολιτικές, καθώς και λιγότερο αυστηρούς κανόνες για τους ικέτες ασύλου, αντί να συγκεντρώνουν όλες τις προσπάθειές τους στην πρόληψη της λαθρομετανάστευσης αναπτύσσοντας ένα όλο και μεγαλύτερο οπλοστάσιο μέτρων ελέγχου στα σύνορα της Ευρώπης, πράγμα που οδηγεί στην παραβίαση της αρχής της μη επαναπροώθησης, έτσι όπως προβλέπεται στη Σύμβαση του 1951 για το καθεστώς των προσφύγων·

70. ζητεί από το Συμβούλιο να διευκρινίσει τους αντίστοιχους ρόλους του Ευρωπαϊκού

Οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRONTEX) και των κρατών μελών, δεδομένου ότι υπάρχει έλλειψη σαφήνειας ως προς την ακριβή έκταση των συντονιστικών καθηκόντων του FRONTEX και ως προς τον τρόπο διεξαγωγής των επιχειρήσεων, ώστε να διασφαλιστεί πλέον ότι οι έλεγχοι στα σύνορα θα σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα· εκτιμά ότι επείγει να τροποποιηθεί η εντολή του FRONTEX, ώστε να συμπεριληφθεί σε αυτήν και η διάσωση στη θάλασσα·

71. ζητεί από το Συμβούλιο και την Επιτροπή να εξουσιοδοτήσουν το FRONTEX να συνάψει μια διαρθρωμένη συνεργασία με τον Οργανισμό και με τον Ύπατο Αρμοστή του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR), ώστε να διευκολύνονται οι επιχειρήσεις που σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα·

72. ανησυχεί μήπως η τάση όλο και μεγαλύτερης απομάκρυνσης των συνοριακών ελέγχων από τα γεωγραφικά σύνορα της ΕΕ καταστήσει πολύ δύσκολο τον έλεγχο όσων συμβαίνουν όταν τα άτομα που ελπίζουν σε ένα καθεστώς πρόσφυγα και τα άτομα που χρειάζονται διεθνή προστασία έρχονται σε επαφή με τις αρχές μιας τρίτης χώρας·

73. ζητεί να εναρμονισθούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο τα κριτήρια βάσει των οποίων αναγνωρίζεται το καθεστώς του πρόσφυγα, ώστε να εξισωθούν τα ποσοστά αναγνωρίσεων του καθεστώτος του πρόσφυγα στα κράτη μέλη· διαπιστώνει, όντως, ότι το τρέχον σύστημα δημιουργεί μια "λοταρία ασύλου", όπως αποδεικνύουν τα διαμετρικώς αντίθετα ποσοστά αναγνωρίσεων του καθεστώτος του πρόσφυγα μεταξύ ομοίων ομάδων ικετών ασύλου σε διαφορετικά κράτη μέλη· τονίζει ότι τα κριτήρια αυτά θα πρέπει να σέβονται υψηλές προδιαγραφές και όχι ελάχιστες προδιαγραφές υπό έκπτωση, αφού η ικανότητα υποδοχής και προστασίας ικετών ασύλου είναι πρόβλημα ταυτότητας των ευρωπαϊκών μας κοινωνιών·

Αναπροσαρμογή του Συστήματος του Δουβλίνου

74. ανησυχεί με την τακτική πολλών κρατών μελών που, με διαδικαστικές συντομεύσεις εφαρμοζόμενες στους "μεταγόμενους του Δουβλίνου", απορρίπτουν τις αιτήσεις ασύλου που κατατίθενται εν απουσία του ενδιαφερομένου ή θεωρούν την αίτηση άκυρη λόγω απουσίας του ενδιαφερομένου, πράγμα που στερεί από πολλούς ικέτες ασύλου την πιθανότητα να εξετασθεί το βάσιμο της αίτησής τους ή ακόμη να ασκήσουν προσφυγή·

75. θεωρεί αφετέρου λυπηρή τη συστηματική κράτηση, από ορισμένα κράτη μέλη, των ικετών ασύλου εν αναμονή της μεταγωγής τους στο κράτος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησής τους· θεωρεί ότι τα άτομα αυτά δεν πρέπει να τίθενται υπό κράτηση·

Υποδοχή

76. ζητεί από όλα τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν και υπέρ των "μεταγομένων του Δουβλίνου" τις διατάξεις της Οδηγίας περί Υποδοχής και να συμπεριλάβουν στο πεδίο εφαρμογής και τις περιοχές που σήμερα εξαιρούνται, όπως τα κέντρα κράτησης και τις ζώνες "transit"· τονίζει ότι, για τη λειτουργία μιας δίκαιης και αποτελεσματικής

διαδικασίας παροχής ασύλου, έχει σημασία να υπάρχουν σωστές συνθήκες υποδοχής και ότι η υποδοχή πρέπει να προσφέρει σε κάθε άτομο καλή διαβίωση και σεβασμό της αξιοπρέπειάς του·

77. ζητεί από τα κράτη μέλη να οργανώσουν μια υλική υποδοχή που να διασφαλίζει για την υγεία και την διαβίωση όλων των ικετών ασύλου ένα επαρκές επίπεδο·

78. ζητεί από την Επιτροπή να συνεχίσει τις αυστηρές αξιολογήσεις του βαθμού μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της Οδηγίας περί Υποδοχής, ώστε η μη μεταφορά ή η ελλιπής μεταφορά της να μην οδηγεί πολλά κράτη μέλη σε πρακτικές κατώτερες των ελάχιστων προδιαγραφών που επιβάλλει η Οδηγία·

79. υπενθυμίζει ότι οι μετανάστες που δεν καταθέτουν αίτηση ασύλου πρέπει επίσης να τυγχάνουν υποδοχής σε χωριστά και κατάλληλα κέντρα όπου -με τη βοήθεια διερμηνέων και κατάλληλα εκπαιδευμένων πολιτιστικών διαμεσολαβητών- θα μπορούν να λαμβάνουν γνώση των δικαιωμάτων τους και των δυνατοτήτων που προσφέρουν το δίκαιο της χώρας υποδοχής, το κοινοτικό δίκαιο και οι διεθνείς συμβάσεις· τονίζει ότι τα κέντρα υποδοχής δεν μπορούν να είναι κέντρα κράτησης·

80. ζητεί να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην κατάσταση των προσφύγων, ικετών ασύλου και μεταναστών που είναι σε παιδική ηλικία, και των τέκνων ικετών ασύλου, προσφύγων ή ατόμων "χωρίς χαρτιά", ώστε κάθε παιδί να μπορεί να ασκήσει πλήρως τα δικαιώματά του, όπως αυτά ορίζονται στη Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ίσης μεταχείρισης, και λαμβανομένου κατά προτεραιότητα υπόψη του συμφέροντος του παιδιού σε όλες τις πραγματοποιούμενες ενέργειες· καταδικάζει την ανάπτυξη σε ορισμένα κράτη μέλη ενός δυαδικού συστήματος για την εκπαίδευση και την περίθαλψη και την αρωγή, ανάλογα με το αν πρόκειται για παιδιά ημεδαπών ή για παιδιά αλλοδαπών· καταδικάζει τις καταστάσεις όπου η προτεραιότητα δίδεται στην εφαρμογή των νόμων περί μετανάστευσης αντί των διατάξεων περί προστασίας του παιδιού·

81. ζητεί να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στους ασυνόδευτους ανηλίκους και στους ανηλίκους που έχουν χωριστεί από τους γονείς τους οι οποίοι φθάνουν στο έδαφος της Ένωσης ως λαθρομετανάστες, και τονίζει την υποχρέωση των κρατών μελών να τους παρέχουν βοήθεια και ειδική προστασία· ζητεί από όλες τις (τοπικές, περιφερειακές, εθνικές) αρχές και από τα ευρωπαϊκά όργανα να συνεργαστούν στενά για να προστατεύσουν τα παιδιά αυτά από κάθε μορφή βίας και εκμετάλλευσης, να διασφαλίζουν τον άμεσο διορισμό ενός κηδεμόνα, να παρέχουν στα παιδιά νομική βοήθεια, να αναζητούν τις οικογένειές τους και να βελτιώσουν τις συνθήκες υποδοχής τους, μέσω της κατάλληλης στέγασης, της διευκόλυνσης της πρόσβασης στις υπηρεσίες υγείας, εκπαίδευσης και κατάρτισης, ιδίως όταν πρόκειται για τη διδασκαλία της επίσημης γλώσσας της χώρας υποδοχής, για την επαγγελματική κατάρτιση και την πλήρη ένταξη στο σχολικό σύστημα·

82. υπενθυμίζει ότι η διοικητική κράτηση παιδιών δεν θα έπρεπε να υπάρχει κι ότι τα παιδιά που συνοδεύονται από την οικογένειά τους δεν θα πρέπει να κρατούνται παρά σε πραγματικά έκτακτες περιπτώσεις, για όσο το δυνατόν μικρότερο χρονικό διάστημα και μόνο εάν μια τέτοια κράτηση είναι προς το συμφέρον τους, δυνάμει των άρθρων 3 και

37(β) της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού·

Ένταξη

83. ζητεί ένα μεγαλύτερο συντονισμό των εθνικών πολιτικών ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών, και την ανάληψη ευρωπαϊκών πρωτοβουλιών σε αυτό τον τομέα· τονίζει ότι μέσα από κοινές βασικές αρχές για ένα συνεκτικό ευρωπαϊκό πλαίσιο στο θέμα αυτό, θα πρέπει να διασφαλισθεί ότι η πολιτική της ένταξης θα περικλείει αλλά και θα υπερβαίνει την πολιτική της ίσης μεταχείρισης και ότι θα καλύπτει μια σειρά από τομείς, όπως π.χ. την απασχόληση και την εκπαίδευση·

84. ζητεί την ανάπτυξη προγραμμάτων ένταξης που θα αποσκοπούν στην πρόληψη επικίνδυνων εντάσεων μεταξύ των ενδοκοινοτικών μεταναστών και των αυτοχθόνων κοινοτήτων στο πλαίσιο του φαινομένου της μετανάστευσης μετά τη διεύρυνση·

85. θεωρεί ότι η πλέον επείγουσα ανάγκη των μειονοτήτων μεταναστών είναι να ενταχθούν το ταχύτερο στην κοινωνία της χώρας στην οποία έχουν εγκατασταθεί, με ταυτόχρονη μέριμνα ότι η ένταξη αυτή θα γίνει σε πνεύμα αμοιβαιότητας· Θεωρεί ότι εξ ίσου σημαντικό είναι να αναγνωριστεί το δικαίωμα του κάθε ατόμου που γεννήθηκε και που ζει σε ένα κράτος μέλος να αποκτήσει τα αστικά δικαιώματα που συνδέονται με την ιθαγένεια, ακόμη και στις περιπτώσεις όπου ο ενδιαφερόμενος δεν μπορεί ή δεν επιθυμεί να πολιτογραφηθεί·

86. ανησυχεί από το ότι η απουσία αποτελεσματικών πολιτικών ένταξης προκαλεί τον αποκλεισμό εκατοντάδων χιλιάδων αλλοδαπών και ανιθαγενών από την επαγγελματική, κοινωνική και πολιτική ζωή·

Επιστροφή

87. ανησυχεί σοβαρά με την όλο και πιο επισφαλή κατάσταση των ικετών ασύλου των οποίων η αίτηση απορρίπτεται στην Ευρώπη λόγω διοικητικής αναποτελεσματικότητας, παρατεταμένων διαδικασιών παροχής ασύλου, πρόωρης επιστροφής ή μεταφοράς σε ανασφαλή χώρα, αυξανόμενης εφαρμογής της τακτικής των κρατήσεων πριν από την επιστροφή, μη ενδεδειγμένης επιστροφής ευάλωτων ατόμων, διακοπής της κοινωνικής αρωγής προς εξαναγκασμό σε επιστροφή, και ακατάλληλων διαδικασιών επιστροφής·

88. τονίζει ότι οι άνθρωποι πρέπει να επαναπατρίζονται μόνο μετά από δίκαιη και πλήρη εξέταση της αίτησής τους· εκτιμά πως όταν μια επιστροφή είναι αδύνατη ή απάνθρωπη λόγω της κρίσιμης κατάστασης ως προς το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα προέλευσης, οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να λαμβάνουν άδεια διαμονής που να τους επιτρέπει να παραμείνουν νόμιμα στη χώρα υποδοχής·

89. τονίζει ότι αποτελεί ευθύνη των κρατών μελών να ελέγχουν τις συνθήκες διαβίωσης και ένταξης των ατόμων που επαναπατρίσθηκαν στη χώρα προέλευσής τους και να λαμβάνουν μέτρα που να διασφαλίζουν στα άτομα αυτά την κατάλληλη αρωγή· θεωρεί ότι γι΄αυτό το λόγο επείγει ακόμη πιο πολύ να σχεδιασθεί ένας μηχανισμός για την επίβλεψη της κατάστασης των μεταναστών που επέστρεψαν σε χώρες διέλευσης·

Κράτηση και συμφωνίες επανεισδοχής

90. ανησυχεί από το ότι εδώ και αρκετά χρόνια ο αριθμός των κέντρων κράτησης αλλοδαπών πολλαπλασιάστηκε στα κράτη μέλη και στα σύνορά τους· ζητεί, βάσει πολλών εκθέσεων, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων των αντιπροσωπειών της κοινοβουλευτικής του Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, που καταγγέλλουν τις συχνές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, να αναληφθούν οι ακόλουθες ενέργειες:

– να διασφαλιστεί η παρέμβαση των ΜΚΟ που ειδικεύονται στην προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των μεταναστών και των ικετών ασύλου, ώστε η παρουσία τους στα κέντρα κράτησης να κατοχυρωθεί νομικώς και να μην είναι μόνο θέμα καλής προαίρεσης,

– να συγκροτηθεί ένα ανεξάρτητο όργανο ελέγχου σε ευρωπαϊκό επίπεδο που θα είναι υπεύθυνο για την εποπτεία των κέντρων κράτησης σε ό,τι αφορά το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων,

– να ζητηθεί από τον Οργανισμό να εκπονεί σε ετήσια βάση μια έκθεση που θα αναλύει την κατάσταση των ατόμων που τοποθετήθηκαν σε κέντρα κράτησης υπαγόμενα στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, εντός ή εκτός των συνόρων τους, και να την υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·

91. ανησυχεί από το ότι από το 2002 ενσωματώνονται ρήτρες επανεισδοχής στις περισσότερες από τις διμερείς συμφωνίες που υπογράφει η ΕΕ με τρίτες χώρες, συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών συμφωνιών, με αποτέλεσμα την ανάθεση σε "εξωτερική υπεργολαβία" σε όλο και μεγαλύτερο βαθμό της μεταναστευτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που χαρακτηρίζεται από ανεπαρκή κοινοβουλευτικό έλεγχο τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο· ζητεί επομένως από την Επιτροπή και από το Συμβούλιο να παύσουν αυτή την τακτική και, σε περίπτωση που παρά ταύτα ενσωματώνονται τέτοιες ρήτρες, να ζητούν τη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε ένα έγκαιρο στάδιο των διαπραγματεύσεων σύναψης των σχετικών συμφωνιών, και να του υποβάλλουν τακτικά έκθεση σχετικά με τον αριθμό των ατόμων που απελαύνονται από την ΕΕ δυνάμει αυτών των ρητρών·

Ελευθερία έκφρασης

92. υπερασπίζεται την ελευθερία έκφρασης ως μια θεμελιώδη αξία της ΕΕ· θεωρεί ότι η ελευθερία αυτή πρέπει να ασκείται εντός των ορίων της νομοθεσίας, να συνυπάρχει με την προσωπική ευθύνη και να είναι θεμελιωμένη στο σεβασμό των δικαιωμάτων και των ευαισθησιών των άλλων· αναγνωρίζει ότι η ισορροπία μεταξύ αυτών των απαιτήσεων πρέπει διαρκώς να αποτελεί αντικείμενο ενός δημοκρατικού διαλόγου·

93. επικροτεί την συνολικά ικανοποιητική κατάσταση στο θέμα της ελευθερίας του Τύπου στα κράτη μέλη, δεδομένου ότι 25 από τα κράτη μέλη κατατάσσονται μέσα στα πενήντα πρώτα κράτη της "παγκόσμιας ταξινόμησης 2007 για την ελευθερία του Τύπου"' των Δημοσιογράφων Χωρίς Σύνορα, ενώ η Βουλγαρία και η Ρουμανία

κατατάσσονται αντιστοίχως στην 51η και 56η θέση·

94. ζητεί από τα κράτη μέλη που αυτά τα τελευταία χρόνια χρησιμοποίησαν τους δικαστικούς θεσμούς τους για να παραβιάσουν το δικαίωμα τήρησης του δημοσιογραφικού απορρήτου των πηγών πληροφόρησης, να βελτιώσουν τη νομοθεσία τους και τις πρακτικές τους σε συμφωνία με την από 27 Μαρτίου 1996 απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και με τη Σύσταση της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με το δικαίωμα των δημοσιογράφων να μην αποκαλύπτουν τις πηγές των πληροφοριών τους[1], δεδομένου ότι η παραβίαση του δικαιώματος αυτού αποτελεί σήμερα τη μεγαλύτερη απειλή για την ελευθερία έκφρασης των δημοσιογράφων στην ΕΕ και δεν υπήρξε αξιοσημείωτη βελτίωση της κατάστασης τα τελευταία έτη·

95. θεωρεί ότι η ελευθερία της έκφρασης και η ανεξαρτησία του Τύπου αποτελούν οικουμενικά δικαιώματα που δεν μπορούν να αμφισβητηθούν από κανένα άτομο και καμία ομάδα που θα αισθανόταν ότι υφίσταται επίθεση με όσα λέγονται ή γράφονται· τονίζει ταυτόχρονα ότι το δικαίωμα επανόρθωσης σε περίπτωση εσφαλμένης είδησης ή δυσφήμησης πρέπει να μπορεί να διασφαλίζεται στα δικαστήρια βάσει της κείμενης νομοθεσίας·

96. εκτιμά ότι η ελευθερία του Τύπου θα πρέπει πάντα να ασκείται εντός των ορίων του νόμου, αλλά ταυτόχρονα ανησυχεί ότι η τάση των τελευταίων ετών να αποκλείονται από τη δημόσια συζήτηση ορισμένα θέματα οδηγεί σε πολλά κράτη μέλη σε μια μορφή ανεπίσημης λογοκρισίας ή αυτολογοκρισίας στα μέσα ενημέρωσης·

Τα δικαιώματα του παιδιού

Βία, φτώχεια και εργασία

97. καταδικάζει κάθε μορφή βίας έναντι των παιδιών και τονίζει ιδίως την ανάγκη καταπολέμησης των συνηθέστερων μορφών βίας που διαπιστώνονται στα κράτη μέλη: σεξουαλικές κακοποιήσεις, οικογενειακή βία, σωματικές τιμωρίες στα σχολεία και διάφορες μορφές κακοποιήσεων στα ιδρύματα· ζητεί τη δημιουργία μηχανισμών σίγουρων, εμπιστευτικών και προσιτών, που να επιτρέπουν στα παιδιά σε όλα τα κράτη μέλη να καταγγέλλουν τη βία, και να δοθεί στους μηχανισμούς αυτούς ευρεία δημοσιότητα·

98. ζητεί από τα κράτη μέλη να θέσουν σε εφαρμογή δραστικά μέτρα για να απαγορεύσουν τις διάφορες μορφές εκμετάλλευσης των παιδιών, συμπεριλαμβανομένης της εκμετάλλευσης με σκοπό την πορνεία, το λαθρεμπόριο ναρκωτικών, την κλοπή τσαντών και πορτοφολιών, την επαιτεία και κάθε άλλη μορφή εκμετάλλευσης·

99. ζητεί από τα 13 κράτη μέλη που δεν διαθέτουν σχετική νομοθεσία να απαγορεύσουν πλήρως τις σωματικές τιμωρίες, σε συμφωνία με την Μελέτη του 2006 του ΟΗΕ σχετικά με τη βία έναντι των παιδιών, όπου οι τιμωρίες αυτές χαρακτηρίζονται ως η συνηθέστερη μορφή βίας έναντι των παιδιών·

[1] (Σύσταση R (2000 7)

100. τονίζει την ανάγκη να υπάρξει μέριμνα ώστε όλες οι πολιτικές, τόσο σε επίπεδο ΕΕ όσο και σε εθνικό επίπεδο, να συνυπολογίζουν την εξάλειψη της παιδικής εργασίας υπό όλες της τις μορφές· θεωρεί ότι η εκπαίδευση με πλήρες ωράριο αποτελεί το καλύτερο μέσον για να λυθεί το πρόβλημα, ώστε ταυτόχρονα να προλαμβάνονται αυτές οι κακοποιήσεις και να σπάσει μελλοντικά ο φαύλος κύκλος της αγραμματοσύνης και της φτώχειας·

101. διαπιστώνει ότι σε ορισμένα κράτη μέλη χιλιάδες παιδιά χρησιμοποιούνται για τις χειρότερες μορφές εργασίας σε αστικές και αγροτικές περιοχές, και ζητεί γι΄αυτό το λόγο από τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν αποφασιστικά το πρόβλημα εφαρμόζοντας αυστηρά την εθνική τους νομοθεσία και οργανώνοντας εθνικές διαφωτιστικές εκστρατείες που θα απευθύνονται τόσο στους γονείς όσο και στα παιδιά·

102. υπενθυμίζει ότι περίπου το 20% των παιδιών στην ΕΕ ζει κάτω από το όριο της φτώχειας και ότι τα πιο ευάλωτα εξ αυτών προέρχονται από μονογονεϊκές οικογένειες και/ή από γονείς γεννημένους στο εξωτερικό· τονίζει επομένως ότι πρέπει να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα στήριξης, επικεντρωμένα στις ανάγκες των παιδιών, συμπεριλαμβανομένων και μέτρων στήριξης των οικογενειών, και ζητεί από τα κράτη μέλη, και ειδικότερα από εκείνα με τα μεγαλύτερα ποσοστά φτώχειας, να προωθήσουν φιλόδοξους και εφικτούς στόχους για να μειώσουν την παιδική φτώχεια·

103. ζητεί από την Επιτροπή να προσπαθήσει να ενσωματώσει τις διάφορες στρατηγικές που αφορούν ειδικά την παιδική φτώχεια, την ανεργία των νέων και την κοινωνική ένταξη των μειονοτήτων, σε όλες τις σχετικές αναπτυξιακές στρατηγικές, μεταξύ των οποίων και τα Στρατηγικά Έγγραφα για τη μείωση της φτώχειας και τα Ενδεικτικά Προγράμματα·

Διακρίσεις

104. ζητεί από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στις διάφορες διακρίσεις έναντι των παιδιών, διακρίσεις που συχνά λαμβάνουν διάφορες μορφές, και βιώνονται κυρίως από τα παιδιά του δρόμου που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες και σε ομάδες μεταναστών, καθώς και από τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, και καταλήγουν σε αποκλεισμό από την εκπαίδευση και από την ιατρική περίθαλψη·

105. ζητεί για τα παιδιά των Ρομ κυρίως -αλλά όχι μόνο -στα κράτη μέλη όπου οι Ρομ συγκροτούν πολυπληθείς εθνοτικές μειονότητες, να υπάγονται σε ειδικά μέτρα με σκοπό την εξάλειψη των διακρίσεων, των διαχωρισμών, του κοινωνικού και σχολικού αποκλεισμού που συχνά υφίστανται· ζητεί ειδικότερα από τα κράτη μέλη να καταβάλουν προσπάθειες για να εξαλειφθεί η -τελείως αδικαιολόγητη- υπερεκπροσώπηση των παιδιών των Ρομ στα ιδρύματα διανοητικών αναπήρων, να οργανώσουν ενημερωτικές εκστρατείες υπέρ της εγγραφής σε σχολεία, και να καταπολεμήσουν το φαινόμενο της στέρησης του δελτίου ταυτότητας με το οποίο έρχονται αντιμέτωπα πολλά παιδιά των Ρομ·

106. καλεί τα κράτη μέλη να καταργήσουν κάθε οφειλόμενο σε διαφορές εθνικότητας περιορισμό του δικαιώματος επικοινωνίας των γονέων με τα παιδιά τους, ιδίως σε

σχέση με την επιλογή ομιλίας άλλης γλώσσας από την επίσημη της συγκεκριμένης χώρας, δεδομένου ότι οι πρακτικές αυτές είναι αντίθετες προς το συμφέρον του συγκεκριμένου παιδιού και συνιστούν διάκριση σε βάρος των γονέων και των παιδιών λόγω γλώσσας·

Δικαιοσύνη για νέους

107. θεωρεί ότι η κράτηση των ανηλίκων παραβατών πρέπει να αποτελεί αποκλειστικά ύστατο μέτρο και για όσο το δυνατόν πιο μικρό χρονικό διάστημα και γι΄αυτό ζητεί να προβλέπονται για τους ανηλίκους εναλλακτικές δυνατότητες αντί της κάθειρξης· ζητεί να κατοχυρωθούν μέτρα επανεκπαίδευσης, όπως είναι η παροχή υπηρεσιών στην κοινότητα, ώστε να διασφαλιστεί η κοινωνική και επαγγελματική επανένταξη αυτών των ατόμων·

108. διαπιστώνει ότι το όριο ηλικίας για την ποινική ευθύνη δεν είναι το ίδιο σε όλα τα κράτη μέλη και ανησυχεί από το ότι σε ορισμένα κράτη μέλη τα παιδιά προσάγονται τακτικά σε δικαστήρια ενηλίκων και ότι σε άλλα κράτη μέλη τα ειδικά δικαστήρια νέων έχουν κλείσει· ζητεί από τα κράτη μέλη να ευθυγραμμίσουν τα δικαιοδοτικά τους συστήματα, ώστε κανένα παιδί δεν μην δικάζεται με τον ίδιο τρόπο που δικάζεται ένας ενήλικας·

109. ζητεί από όλα τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν μια αποτελεσματική και ανεξάρτητη εκπροσώπηση των παιδιών σε όλες τις δικαστικές ή ημιδικαστικές διαδικασίες που τα αφορούν και να έχουν ένα νομίμως διορισμένο κηδεμόνα όταν κανένα μέλος της οικογένειάς τους δεν μπορεί να ενεργήσει εξ ονόματός τους· τονίζει ότι όλα τα παιδιά, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που τοποθετούνται σε δικαστικά ιδρύματα περίθαλψης, πρέπει να ενημερώνονται από τις αρχές για την ύπαρξη μηχανισμών υποβολής καταγγελιών·

Παιδική αρωγή

110. ζητεί από τα κράτη μέλη να ενεργήσουν ώστε να διασφαλιστεί το δικαίωμα του παιδιού να έχει μια οικογένεια και να μεριμνήσουν κατά συνέπεια ώστε να βρεθούν αποτελεσματικές λύσεις που να αποτρέπουν την εγκατάλειψη παιδιών· ζητεί από τα κράτη μέλη να εγκαταλείψουν την πολιτική των μεγάλων ιδρυμάτων και, αντί να αναμορφώνουν, να αναπτύξουν και να ενισχύσουν αποτελεσματικές εναλλακτικές εκπαιδευτικές δομές θεμελιωμένες στην οικογένεια και στην κοινότητα· ζητεί από την Επιτροπή να μελετήσει και να προτείνει έναν κοινό ορισμό της διεθνούς υιοθεσίας και μια ευρωπαϊκή πολιτική σε αυτό τον τομέα·

111. καλεί τα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα που θα επιτρέψουν να διασφαλιστεί η ποιότητα των δομών υποδοχής παιδιών, συμπεριλαμβανομένων της διαρκούς επαγγελματικής κατάρτισης, των καλών συνθηκών εργασίας και ενός ευπρεπούς μισθού για όσους ασχολούνται επαγγελματικά με τα παιδιά· τονίζει ότι αυτές οι δομές και το προσωπικό τους προσφέρουν στα παιδιά στέρεες βάσεις για το μέλλον τους και ωφελούν και τους γονείς, ειδικά εκείνους των οποίων ο φόρτος εργασίας είναι πολύ μεγάλος , ή τις μονογονεϊκές οικογένειες, ενώ προσφέρουν επίσης μια εναλλακτική λύση στα παιδιά με προβληματική ή ανύπαρκτη οικογενειακή πλαισίωση·

112. διαπιστώνει ότι η προσφορά υπηρεσιών φύλαξης παιδιών μικρής ηλικίας μέσω συλλογικών θεσμών (παιδικών σταθμών, σχολείων) είναι ένας από τους καλύτερους τρόπους για να λυθεί το πρόβλημα της ισορροπίας μεταξύ οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής και να διασφαλιστεί ήδη σε μια πρώιμη φάση ανάπτυξης του παιδιού η ισότητα ευκαιριών και η κοινωνικοποίηση του παιδιού·

Συμμετοχή

113. υπενθυμίζει ότι τα παιδιά δικαιούνται να εκφράζουν την άποψή τους, ανάλογα με την ηλικία και την ωριμότητά τους, κι ότι πρέπει να τους δίδεται η δυνατότητα να συμμετέχουν σε ομάδες παιδιών ή σε συλλόγους όπου θα συναντούν άλλα παιδιά και θα εκφράζονται σε αυτό το πλαίσιο· ζητεί επομένως από τα κράτη μέλη και από τις τοπικές αρχές να ενθαρρύνουν τα σχέδια που αποσκοπούν στο να δώσουν στα παιδιά την ικανότητα να εκφράζονται με αυτό τον τρόπο, στο πλαίσιο τοπικών συμβουλίων ή κοινοβουλίων για παιδιά, με παράλληλη μέριμνα να συμμετέχουν και τα πιο αποκλεισμένα από τα παιδιά, η δε ενημέρωση για αυτές τις δραστηριότητες να διαχέεται ευρέως στους κύκλους των παιδιών·

114. επικροτεί το γεγονός ότι η Επιτροπή εγκαινίασε ένα Φόρο με εκπροσώπους των ευρωπαϊκών οργάνων και εθνικών και διεθνών οργανισμών που δραστηριοποιούνται στον τομέα των δικαιωμάτων του παιδιού· θεωρεί ότι η συμμετοχή των παιδιών πρέπει να αποτελεί έναν από τους βασικούς στόχους του Φόρου και καλεί κατά συνέπεια την Επιτροπή να μεριμνήσει για τη συμμετοχή των παιδιών σε όλες τις φάσεις δραστηριοτήτων του Φόρου·

115. θεωρεί σημαντικό το να διαχέεται στα παιδιά η ενημέρωση σχετικά με τα δικαιώματα του παιδιού με τρόπο προσιτό και με τα κατάλληλα μέσα: ζητεί από την Επιτροπή να αναπτύξει αποτελεσματικούς μηχανισμούς επικοινωνίας που θα βελτιώσουν τις γνώσεις των παιδιών ως προς τα δικαιώματά τους, την κατάσταση των παιδιών στα κράτη μέλη και τις δραστηριότητες της ΕΕ σε αυτό τον τομέα·

Κοινωνικά δικαιώματα

116. θεωρεί ότι η φτώχεια και ο κοινωνικός αποκλεισμός μπορούν να καταπολεμηθούν μόνο μέσω της κατοχύρωσης των οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων του καθένα· επικροτεί σε αυτό το πλαίσιο την απόφαση να είναι το 2010 το Ευρωπαϊκό Έτος του Αγώνα κατά της Φτώχειας και του Κοινωνικού Αποκλεισμού· ζητεί από την Επιτροπή και από τα κράτη μέλη να θέσουν και να υλοποιήσουν φιλόδοξους στόχους·

117. τονίζει ότι υπάρχει ένα σύνολο αδιαίρετων και αλληλεξαρτημένων θεμελιωδών δικαιωμάτων, που πρέπει να κατοχυρωθούν για όλους τους ανθρώπους·

118. ζητεί από όσα κράτη μέλη δεν έχουν επικυρώσει τον αναθεωρημένο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη του Συμβουλίου της Ευρώπης, να το πράξουν το ταχύτερο·

Φτώχεια

119. τονίζει την όλο και μεγαλύτερη σπουδαιότητα που πρέπει να δίδεται στις πολιτικές "ενεργού ένταξης" των ατόμων που είναι πιο απόμακρα από την αγορά εργασίας·

120. ζητεί μια πραγματική ενσωμάτωση της κοινωνικής διάστασης σε όλες τις πολιτικές της ΕΕ·

121. τάσσεται υπέρ ενός μοντέλου κοινωνικής και αειφόρου ανάπτυξης που να αντιστοιχεί σε μια θεώρηση θεμελιωμένη στα κοινωνικά δικαιώματα και αποβλέπουσα κυρίως σε μια μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή·

122. ζητεί να δημιουργηθούν μηχανισμοί σε ευρωπαϊκό επίπεδο για τη θέσπιση κοινωνικών προδιαγραφών υψηλού επιπέδου, ώστε να κατοχυρωθούν για όλους ευπρεπή επίπεδα εισοδήματος και υψηλής ποιότητας υπηρεσίες γενικού ενδιαφέροντος·

123. θεωρεί ότι η καθολική πρόσβαση σε υπηρεσίες γενικού ενδιαφέροντος συνιστά σημαντικό κοινωνικό δικαίωμα·

124. υπενθυμίζει ότι ο αγώνας κατά της φτώχειας πρέπει να διεξαχθεί σε σύμπραξη με τις πιο άπορες κατηγορίες του πληθυσμού, που είναι και οι πιο άμεσα ενδιαφερόμενες και επομένως οι πλέον ενδεδειγμένες για να καταθέσουν μαρτυρίες ως προς τις συνέπειες της απουσίας πρόσβασης στα δικαιώματα και ως προς τους τρόπους αντιμετώπισης αυτής της κατάστασης· εύχεται να δημιουργηθεί μια συμμετοχική δημοκρατία που θα δίδει ιδιαίτερη προσοχή στη συμμετοχή των ατόμων που έρχονται αντιμέτωπα με τη φτώχεια, τον αποκλεισμό, τις διακρίσεις και τις ανισότητες·

Υγεία

125. τονίζει ότι βασικό ρόλο σε κάθε σύστημα ιατρικής και μακροχρόνιας περίθαλψης πρέπει να έχει το άτομο ως αποδέκτης των υπηρεσιών κι ότι τα δικαιώματα του ατόμου έχουν προτεραιότητα έναντι της αποδοτικότητας των δημοσίων υπηρεσιών υγείας·

126. διαπιστώνει ότι ορισμένα κράτη μέλη αυξάνουν το ποσοστό του κόστους εκείνου της ιατρικής περίθαλψης που πρέπει να καλύπτεται από τον ασθενή και ζητεί να μπορούν οι μειονεκτικές πληθυσμιακές κατηγορίες να συνεχίσουν να έχουν πρόσβαση στην δέουσα δωρεάν ιατρική περίθαλψη· τονίζει ότι η καθολική ιατρική κάλυψη πρέπει να θεμελιώνεται στην αλληλεγγύη και να προσφέρει ένα δίκτυ ασφαλείας απέναντι στη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, προς όφελος ειδικά των ατόμων με χαμηλό εισόδημα και εκείνων των οποίων η κατάσταση υγείας απαιτεί εντατική, μακροχρόνια ή πολυδάπανη περίθαλψη·

127. ζητεί από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών να ενθαρρύνουν το συντονισμό των προληπτικών υγειονομικών προγραμμάτων που καλύπτουν διάφορες ηλικιακές κατηγορίες και που περιλαμβάνουν κατά προτεραιότητα την προαγωγή της υγείας και την υγειονομική διαπαιδαγώγηση, και να δώσουν στην πρόληψη μια αισθητά μεγαλύτερη προτεραιότητα από ό,τι στη χρήση των υγειονομικών υπηρεσιών·

Εργαζόμενοι

128. τονίζει την ανάγκη βελτίωσης της διαφάνειας στην αγορά εργασίας, ώστε κάθε εργασία (προσωρινή, μόνιμη, πλήρους ή μερικής απασχόλησης, και η ωρομίσθια εργασία) να δηλώνεται, να αμείβεται αξιοπρεπώς και να σέβεται πλήρως τα δικαιώματα των εργαζομένων·

129. ζητεί από τα κράτη μέλη και από την Επιτροπή, όταν αυτή η τελευταία συντάσσει νέες προτάσεις σε αυτούς τους τομείς, να μην ξεχνούν ότι τα υφιστάμενα δικαιώματα των εργαζομένων πρέπει να συμπληρωθούν με νέα δικαιώματα, όπως το δικαίωμα πρόσβασης σε μαθήματα κατάρτισης και τη δια βίου μάθηση·

130. αναγνωρίζει ότι σε πολλά κράτη μέλη ο ελάχιστος μισθός είναι πολύ χαμηλός ή και κάτω από το ελάχιστο επίπεδο διαβίωσης, και γι΄αυτό εύχεται να καταρτισθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο μια μεθοδολογία προσδιορισμού του ελάχιστου εθνικού μισθού, ώστε να διασφαλίζεται σε όλους τους εργαζομένους της ΕΕ μια αμοιβή που να τους επιτρέπει να καλύπτουν τις ζωτικές τους ανάγκες·

131. καλεί τα κράτη μέλη και τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες να επικυρώσουν και να θέσουν πλήρως σε εφαρμογή τις Συμβάσεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ= ILO)· ζητεί από την Επιτροπή και από τα κράτη μέλη να στηρίξουν τη ΔΟΕ στην ενίσχυση του συστήματός της και των ελεγκτικών μηχανισμών της·

132. προτρέπει τις επιχειρήσεις να υιοθετήσουν υπεύθυνες και αμερόληπτες πολιτικές προσλήψεων και επαγγελματικής σταδιοδρομίας, ώστε να προαχθεί η απασχόληση γυναικών και ατόμων με ειδικές ανάγκες στην αγορά εργασίας·

133. ζητεί από την Επιτροπή και από τα κράτη μέλη να προτείνουν στρατηγικές που θα προσφέρουν ποιοτικές θέσεις εργασίας στα άτομα που είναι τα πιο απόμακρα από την αγορά εργασίας, και θα εξετάζουν τις πραγματικές συνθήκες των "φτωχών εργαζομένων"· θεωρεί ότι οι στρατηγικές αυτές θα πρέπει να εξετάζουν τα ζητήματα του δίκαιου μισθολογικού επιπέδου, της σωστής ισορροπίας μεταξύ επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής, των ποιοτικών συνθηκών εργασίας, της σίγουρης απασχόλησης·

Αδήλωτοι εργαζόμενοι

134. ζητεί από τα κράτη μέλη να επικυρώσουν τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την Προστασία των Δικαιωμάτων των Διακινούμενων Εργαζομένων[1] και εφιστά την προσοχή ως προς το ότι οι περισσότεροι εργαζόμενοι που παρέχουν υπηρεσίες χωρίς να διαθέτουν τα κατάλληλα έγγραφα διαμονής, εκτελούν εργασίες νόμιμες και απαραίτητες για τις ευρωπαϊκές οικονομίες, όπως π.χ. το μάζεμα των φρούτων, την κατασκευή ή συντήρηση των κτιρίων, την περιποίηση ασθενών, ηλικιωμένων και παιδιών·

135. ζητεί από τα ευρωπαϊκά όργανα και από τα κράτη μέλη να πάψουν να χρησιμοποιούν τον όρο "λαθρομετανάστες", που έχει πολύ αρνητική χροιά, και να χρησιμοποιούν

[1] Διεθνής Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων των Διακινούμενων Εργαζομένων και των Μελών των Οικογενειών τους, εγκριθείσα με το από 18 Δεκεμβρίου 1990 ψήφισμα 45/158 της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ

καλύτερα τους όρους "αδήλωτος εργαζόμενος/μετανάστης" ή "χωρίς χαρτιά"·

136. επανεπιβεβαιώνει ότι το εργατικό δίκαιο υπάρχει για να προστατεύει τον εργαζόμενο που βρίσκεται σε άνιση εργασιακή σχέση, πράγμα που συμβαίνει ακριβώς με τους εργαζομένους χωρίς χαρτιά, και ζητεί από τα κράτη μέλη να προασπίσουν το δικαίωμα του συνδικαλίζεσθαι για όλους τους εργαζόμενους, συμπεριλαμβανομένων των εργαζομένων χωρίς χαρτιά·

137. ζητεί από την Επιτροπή να δώσει την ίδια προτεραιότητα και σπουδή, αντιμετωπίζοντάς τις σαν μια ενιαία δέσμη, στην υπό ανάπτυξη μεταναστευτική πολιτική και στις "κυρώσεις έναντι εργοδοτών υπηκόων τρίτων χωρών υπό μη νόμιμο καθεστώς διαμονής"·

138. τονίζει ότι πρώτο καθήκον της επιθεώρησης εργασίας είναι να προστατεύει τους εργαζόμενους και όχι να εφαρμόζει τους νόμους περί μετανάστευσης και γι΄αυτό ζητεί από τα κράτη μέλη:

– να διαχωρίσουν τα ζητήματα που αφορούν το καθεστώς των μεταναστών από τις επιθεωρήσεις στο χώρο εργασίας και να μεριμνήσουν ώστε οι εργαζόμενοι χωρίς χαρτιά να μπορούν να καταθέτουν καταγγελίες εναντίον των ανέντιμων εργοδοτών με κάθε ασφάλεια, χωρίς να κινδυνεύουν με απέλαση,

– να επενδύσουν στην κατάρτιση των επιθεωρητών εργασίας και εκείνων που προσφέρουν βοήθεια στους εργαζόμενους χωρίς χαρτιά, ως προς τις δυνατότητες υποβολής επίσημης καταγγελίας για παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας,

– να καθιερώσουν ένα σύστημα κυρώσεων που να μην τιμωρεί τους εργαζομένους στη θέση των εργοδοτών·

Στεγαστικό

139. διαπιστώνει ότι η κατοικία καθίσταται όλο και περισσότερο μια εμπορική αξία στην Ευρώπη, πράγμα που προκαλεί συνεχείς και δυσανάλογες αυξήσεις στις τιμές και αποκλείει επομένως πολλά άτομα από την αγορά ακινήτων, παραβιάζοντας το δικαίωμα σε αξιοπρεπή κατοικία·

140. εκτιμά ότι η ανεπάρκεια αξιοπρεπών και προσιτών κατοικιών σε όλα τα κράτη μέλη είναι παράγων που οδηγεί τους ανθρώπους στη φτώχεια και τους κρατάει εκεί· ζητεί από την Επιτροπή, λόγω του ζωτικού ρόλου που παίζει η κατοικία στις πολιτικές κοινωνικής ένταξης, να βοηθήσει τα κράτη μέλη να βελτιώσουν τα συστήματα κοινωνικών κατοικιών που διαθέτουν·

141. ζητεί από τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν στεγαστικές στρατηγικές με στόχους, προτεραιότητες και προϋπολογισμό καλά καθορισμένους, που να εμπνέονται από τα ελάχιστα στοιχεία που περιγράφονται στο δημοσιευθέν τον Οκτώβριο 2007 "Points de vue" ("Απόψεις") του Επιτρόπου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με το δικαίωμα στην κατοικία·

Ηλικιωμένοι

142. πιστεύει ότι η γήρανση του πληθυσμού αποτελεί πρόβλημα προς επίλυση και ότι πρέπει να θεωρηθεί ως μια ευκαιρία για να συμμετέχουν ευρύτερα στην κοινωνία τα άτομα που διαθέτουν μακρά και υψηλής ποιότητας εμπειρία, συμβάλλοντας έτσι στην προώθηση μιας ενεργού γήρανσης·

143. πιστεύει ότι ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στις μοναχικές ηλικιωμένες γυναίκες, που αποτελούν μια ιδιαίτερα ευάλωτη πληθυσμιακή κατηγορία και είναι συχνά οι πρώτες που βυθίζονται στη φτώχεια όποτε υπάρχει επιβράδυνση της οικονομίας·

144. συνιστά στα κράτη μέλη να καθιερώσουν συστηματικούς ιατρικούς ελέγχους για τους ηλικιωμένους, με σκοπό να προληφθεί η επιδείνωση της ποιότητας ζωής τους και, στο μέτρο του δυνατού, να αποτραπούν οι μακροχρόνιες νοσηλείες σε νοσοκομεία και να προτιμάται, όποτε αυτό είναι δυνατό, η κατ΄οίκον νοσηλεία·

* * *

145. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, στις κυβερνήσεις και στα κοινοβούλια των κρατών μελών και των υποψηφίων προς ένταξη χωρών, στον Οργανισμό, στην Επιτροπή Υπουργών και στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση, καθώς και στον Επίτροπο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης και στα αντίστοιχα όργανα του Οργανισμού Ασφάλειας και Συνεργασίας στην Ευρώπη και του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.